

vendelse også for ordninger, der var oprettet før lovens ikrafttræden. Ændringen blev efter forslag i folketingsudvalgets betænkning vedtaget ved lovforslagets 2. behandling med 84 stemmer mod 58.

Loven opretholder det hidtil anvendte princip, hvorefter *fradrag for præmier, bidrag, indskud m. v.* foretages i den skattepligtige indkomst. Ved lovforslagets fremsættelse var finansministeren inde på dette spørgsmål, idet han udtalte:

„Ved behandlingen i foråret af forslaget om en forhøjelse af det begrænsede fradrag blev spørgsmålet rejst, om dette indkomstfradrag ikke burde laves om til et fradrag i selve skatten. De undersøgelser, jeg i den anledning lod foretage, viste, at en sådan ordning ville blive meget kompliceret at administrere; men jeg stillede i udsigt, at skattedepartementet og kildeskattedirektoratet ville arbejde videre med spørgsmålet. Disse nærmere undersøgelser er nu foretaget, og et notat om spørgsmålet vil blive tilstillet det folketingsudvalg, som skal behandle lovforslaget.“

Lovforslaget byggede ved sin fremsættelse på en betænkning (nr. 419/1966), som er afgivet af et i oktober 1960 af den daværende finansminister nedsat udvalg.

Udvalgsbetænkningen indeholder et lovudkast, der dog i et vist omfang blev omarbejdet inden lovforslagets fremsættelse i folketinget, til dels som følge af mellemkomne ændringer i skattelovgivningen, men også derudover var der foretaget ændringer i udkastets regler.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget omtalte *Grünbaum* (S) de urimeligheder, der var foregået i forbindelse med misbrug af skattefordelene ved annuitetsforsikringer. Der var stor offentlig interesse om sagen, og man havde set frem med stor forventning til lovforslaget. Han anerkendte de fremskridt, som lovforslaget indebar både med hensyn til forenkling og med hensyn til reglernes indhold. Han kunne dog have ønsket, at lovforslaget i flere henseender var gået endnu videre. Skulle der virkelig sættes ind over for skattespekulationen, var det ikke nok med en afgift på 35 pct. Man måtte op på 40-45 pct. for at dæmme op for misbrugene. Grünbaum var tilfreds med tillægsskatten, men forstod ikke, hvorfor ikke også indeksordningerne skulle tillægsbeskattes, således som det var foreslået af pensionsbeskatningsudvalget. I øvrigt mente han, at indeksordningerne helt burde have været ophævet i forbindelse med indførelsen af den fulde folkepension. Med hensyn til fradragssystemet var lovfors-